

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.024/20252/2.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Figula Ildikó bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

Az I. rendű felperes: Felperes1

(Cím4)

A II. rendű felperes: Felperes2

(Cím4)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Cím1

Az alperes képviselője: név kamarai jogtanácsos

(Cím5)

A per tárgya: illetékügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes 19. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Szegedi Törvényszék 12.K.700.306/2024/21.

számú végzésével kijavított 12.K.700.306/2024/17. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek 2019. október 31. napján kelt adásvételi szerződéssel megszerezték egy szegedi lakóház építésére alkalmas ingatlan tulajdonjogát 1/2-1/2 arányban, mely tulajdonjogukat az ingatlanügyi hatóság 2019. november 05. napjával jegyezte be az ingatlannyilvántartásba. Az illetékügyi hatóság visszterhes vagyónátruházási illetékfizetési kötelezettséget határozott meg, melyet az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 26. § (1) bekezdésének a) pontja alapján 4 évre, 2023. november 05. napjáig felfüggesztett, mivel a felperesek kötelezettséget vállaltak arra, hogy a megvásárolt ingatlanon a szerződés illeték kiszabására történő bemutatásától számított 4 éven belül lakóházat építenek. November 05. napja 2023-ban vasárnapra esett.

[2] A felperesek az ingatlanon a szerződés illetékkiszabásra történő bemutatásától számított 4 éven belül lakóházat építettek, melynek tényét a Csongrád-Csanád Vármegyei Kormányhivatal 2023. november 06. napján kiadott CS/D01/05413-6/2023. számú hatósági bizonyítvánnyal igazolták.

[3] Az elsőfokú adóhatóság a 2053104928 és 1665211330 számú határozataival megállapította, hogy a felperesek nem teljesítették az illetékmentesség feltételeit, mert a beépítési kötelezettséget 2023. november 05. napjáig kellett volna teljesíteni, azonban a hatósági bizonyítvány szerinti beépítési kötelezettségüknek csak a négy éves határidő lejártát követően tettek eleget, ekként intézkedett a már kiszabott visszerthes vagyónátruházási illetéken felül az eredeti esedékesség napjáig járó késedelmi pótlék fizetési kötelezettség előírásáról is.

[4] A felperesek fellebbezése folytán eljáró alperes a 2024. január 29. napján kelt 1741058936 és 1721056037 számú határozataival az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Hangsúlyozta, hogy az építésügyi hatóság 2019. november 05-től számított négy éven belül, vagyis 2023. november 05. napjáig használatba vételi engedélyt nem adott ki, a hatósági bizonyítványon a határidő lejártát követő nap, 2023. november 06-i keltezés szerepel, továbbá azon 2023. november 07-i és november 08-i elektronikus aláírások, illetve időbélyegzők találhatók. A hatósági bizonyítvány tehát a négyéves határidőt követően került kiadásra, ezért mentesség, illetve a felfüggesztett illeték törlésének igazolására nem vehető figyelembe.

A felperesek keresetei és az alperes védirata

[5] A felperesek keresetükben az alperesi határozatok megváltoztatását kérték akként, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy a 2023. november 05-i felfüggesztett illeték tekintetében az illetékmentesség feltételeit teljesítették, másodlagosan az alperes határozatainak az elsőfokú határozatokra is kiterjedő hatályú megsemmisítését és új eljárás elrendelését kérték.

[6] Keresetükben rámutattak arra, hogy az Itv. 26. § (1) bekezdés a) pontja szerinti határidő anyagi jogi jellegű. Anyagi jogi értelemben a határidő valamilyen magatartás tanúsítására, vagy jognyilatkozat megtételére szolgáló időtartam. Az anyagi jogi határidők számítására vonatkozó legfontosabb szabályokat a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 8. könyve tartalmazza, és figyelemmel kell lenni az 1/2017. Polgári Jogegységi határozattal továbbra is irányadónak minősített 4/2003 PJE határozatban foglaltakra is. Ekként, ha a határidő utolsó napja munkaszüneti nap a határidő a következő munkanapon jár le (Ptk. 8:3 § (2)-(3) bekezdések). Felhívták az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 52. § (2) és (4) bekezdésében előírtakat is, mely kimondja, ha a határidő utolsó napja olyan nap, amelyen az adóhatóságnál a munka szünetel, a határidő a következő munkanapon jár le. Hangsúlyozták, hogy mind anyagi jogi, mind az eljárásjogi határidő kapcsán közös általános szabály, hogyha a határidő utolsó napja munkaszüneti nap, a határidő csak az azt követő munkanapon jár le. Rámutattak arra, hogy beépítési kötelezettségük határideje 2023. november 05-re vasárnapra, azaz munkaszüneti napra esett, az azt követő legközelebbi munkanapon 2023. november 06-án hétfőn kelt hatósági bizonyítvány kiállításával, a megfelelő platformra történő feltöltésével a négyéves teljesítési határidő megtartottnak tekintendő, így az Itv. 26. § (1) bekezdés a) pontja szerinti végleges illetékmentességre jogosultak.

[7] A hatósági bizonyítványt kiállító kiadmányozó építésügyi hatóság érdekkörében felmerült okokra, így az elektronikus hitelesített záradékolás, elektronikus aláírás és időbélyegző hibája terhükre nem róható.

[8] Az alperes védiratában a döntésében foglalt jogi indokokkal egyezően a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság döntése

[9] Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét megalapozottnak találta, erre tekintettel az alperesi határozatokat az elsőfokú határozatokra is kiterjedően megsemmisítette és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte.

[10] Egyetértett a felperesek keresetében foglalt jogi érveléssel, a határidő anyagi jogi jellegével, s annak számítási módja kapcsán. E körben hangsúlyozta, hogy a határidő számításra vonatkozó kifejezett rendelkezés hiányában az alperes maga határozta meg a határidő számításának módját, azonban figyelmen kívül hagyta az eljárási jogban (Air.) és az anyagi jogban (Ptk.) egyaránt általánosan érvényesülő azt a szabályt, hogy az években megállapított határidő azon a napon jár le, amely számánál fogva a kezdő napnak megfelel, melyhez szorosan kapcsolódó szabály, miszerint ha a határidő utolsó napja munkaszüneti, vagy olyan napra esik, amikor a hatóságnál a munka szünetel, a határidő a következő munkanapon jár le.

[11] Szerinte az Alaptörvény XXIV. cikkében rögzített tisztességes hatósági eljárás követelményének az alperes akkor tett volna eleget, ha felperesekre kedvezőbb, a magyar jogrendszerben egyébként általánosan érvényesülő határidő számítási módszert alkalmazza, s a határidő utolsó napjának 2023. november 06. napját, hétfőt tekintette volna. Rámutatott arra is, hogy az Air. 52. § (6) bekezdése alapján a határidőt kétség esetén megtartottnak kell tekinteni. Ez a rendelkezés is azt követeli az alperestől, hogy kifejezett rendelkezés hiányában a felperesekre kedvezőbb határidő számítási módszert alkalmazzon.

[12] A hatósági bizonyítvány kiadásával kapcsolatban álláspontja az volt, hogy az építésügyi hatóság megkeresésre megerősítette annak kiállításának dátumát 2023. november 06-ban, és a hatósági bizonyítvány kiállítására vonatkozó szabályok betartását sem az alperes, sem pedig a bíróság nem vizsgálhatta.

A felülvizsgálati kérelem

[13] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára történő utasítása érdekében. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 2. § (1), 4. § (1), 78. § (2), 85. § (1), 85. § (2) bekezdéseiben előírtakat, továbbá a Pp. 279. § (1), Kp. 84. § (2) és Pp. 346. § (5) bekezdésében a bizonyítékok értékelésére vonatkozó szabályokat, továbbá az Itv. 26. § (1) bekezdés a) pontját és (2a) bekezdését helytelenül értelmezte.

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja, valamint a) pont ad) alpontja alapján kérte. Hangsúlyozta, hogy az Itv. 26. § (1) bekezdés a) pontjában és (2a) bekezdésében meghatározott négyéves anyagi jogi határidő számításánál nem alkalmazható az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott 1/2017. Polgári Jogegységi határozat, ezért szükséges az Itv. 26. § (1) bekezdés a) pontjában és (2a) bekezdésében megjelölt határidő számítás vonatkozásában a Kúria iránymutatása.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadhatósági ok körében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság kirívóan okszerűtlen következtetésekre jutott, a rendelkezésre álló releváns bizonyítékokat tévesen, okszerűtlenül és a jogszabályi előírásokkal ellentétesen értékelte. Szerinte a Csongrád-Csanád Vármegyei Kormányhivatalnak a bíróság felhívására adott tájékoztatása nem volt egyértelmű, erre figyelemmel-mint ahogy kérték- ismételt meg kellett volna keresni a Kormányhivatalt azzal, hogy csupán egyetlen dátum megjelölésével pontosan adja meg, mikor került sor közhitelesen a nevezett hatósági bizonyítvány kiadására.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[18] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[19] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[20] Az ítélet jogerőssé válása azzal a joghatással jár, hogy rendes jogorvoslattal, vagyis önmagában azért, mert a fél azt jogsértőnek vagy megalapozatlannak tartja, többé nem támadható, ezért a felülvizsgálatra a törvény a félnek nem biztosít feltétel nélküli alanyi jogot {Kfv.VII.37.323/2024/2., [28]}. A rendkívüli jogorvoslat a jogerős ítélet kivételes, a törvényben meghatározott okokból történő felülvizsgálatát jelenti. A befogadási eljárásban a Kúria ezeknek a törvényben meghatározott okoknak a fennállását vizsgálja, mégpedig a felülvizsgálati kérelem alapján. A Kp. 117. § (4) bekezdés utolsó fordulata értelmében a Kúria a fél által megjelölt befogadási okhoz nincs kötve, ugyanakkor a fél által előadottaknak valamely okból a befogadást alá kell támasztaniuk. A jogerős ítélet fél által állított jogellenességét a Kúria a befogadás során nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét, és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban.

[21] Az alperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében, az ad) alpontra hivatkozva, a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés okán kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását, így a Kúria elsőként e befogadhatósági okok fennállását vizsgálta.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel

kapcsolatban a Kúria jogegységi, vagy jogegységi hatályú határozatban, illetve az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő, bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények megváltozására tekintettel nem támogatható. (Kfv.35.542/2021/2., Kfv.37.025/2021/2. stb.), az meghaladottá vált. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni (Kfv.37.584/2022/2, Kfv.37.314/2013/4.). A Kúria a kialakult gyakorlata szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulatainak értelmezése körében konjunktív feltételként kell vizsgálni, hogy az adott elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozatában korábban már állást foglalt-e, továbbá, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek a bírói gyakorlat széttartó voltára utalnak, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült, vagy ennek veszélye áll fenn (Kfv.37.077/2023/2., Kfv.37.187/2023/2.).

[23] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulata alkalmazása során a felvetett jogkérdésben eltérő bírói döntéseket az elsőfokú bíróság által hozott jogerős ítéletek körében kell vizsgálni. A Kúriának nincs tudomása olyan elsőfokú bírósági ítéletekről, amelyek alapján a bírói gyakorlat széttartó voltára lehetne következtetni, s ilyen ítéletekre az alperes maga sem hivatkozott. A jogerős ítélet kapcsán olyan elvi jelentőségű jogkérdést és a kialakult bírói gyakorlat körébe tartozó olyan döntéseket, amelyek okán a jogegység megbomlásának veszélye fennállna, a Kúria nem azonosított, arra is figyelemmel, hogy az ügy egyedi tényállása okán jogegységet érintően általános következtetések nem vonhatók le. Rámutat a Kúria arra, hogy a hatályos jogban anyagi vagy eljárásjogi határidők léteznek, más egyéb kategóriába sorolhatók nem, így nem tévedett az elsőfokú bíróság mikor erre tekintettel vizsgálta az Itv. 26. § (1) bekezdés a) pontjában és (2a) bekezdésében foglalt határidő minőségét és alkalmazta annak számítására irányadó előírásokat. Az alperes felülvizsgálati kérelme sem érvel azzal, hogy a két csoporttól eltérő határidő létezne.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának második fordulata szerinti, a joggyakorlat továbbfejlesztését megalapozó ok sem áll fenn, a perbeli ügyet érintő jogszabályváltozás, vagy a jogértelmezésre kiható más változások nem állnak fenn. A felülvizsgálati kérelem befogadása ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjában meghatározott ok alapján nem indokolt.

[25] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadhatósági okot az alperes megjelölte, az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegést, a bizonyítékok értékelésének helytállóságában jelölte meg annak jogszerűségét vitatva.

[26] A Kúria hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelése és az abból levont következtetés jogszabálysértő voltára alapított eljárási szabályszegés a felülvizsgálati kérelem befogadását kizárólag abban az esetben támasztja alá, ha a rendelkezésre álló iratok alapján az a következtetés vonható le, hogy az elsőfokú bíróság az általa figyelembe vett bizonyítékot kirívóan okszerűtlenül értékelte, ennek hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadására nincs lehetőség (lásd pl. Kfv.37.431/2022/3., Kfv.III.37.683/2021/2., Kfv.VII.37.037/2022/2.).

[27] A Kúria az elsőfokú bíróságban beszerzett iratok felülvizsgálata eredményeként nem észlelt olyan kirívóan okszerűtlen értékelést, vagy súlyosan logikátlan következtetést, amely a bizonyíték elsőfokú bíróság általi értékelését támadó felülvizsgálati kérelem befogadását indokolttá tenné, ezért a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján sem indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása. Az elsőfokú bíróság megkereste a hatósági bizonyítványt kiállító Kormányhivatalt a hatósági bizonyítvány kiállításának és kiadásának pontos időpontjának tisztázása végett, és az építésügyi hatóság tájékoztatását elfogadva, azzal egyezően állapította meg, mely egyértelművé tette, hogy a hatósági bizonyítványon feltüntetett dátum nem elírás következménye. Helytálló e tekintetben a hatósági bizonyítvány kiadásának szabályszerűségével kapcsolatos álláspontja is. Önmagában az, hogy az alperes nem ért egyet a beszerzett bizonyíték bíróság általi mérlegelésével, s annak újra értékelésével saját álláspontjának kíván érvényt szerezni, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához. Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § a) pont ad) alpontja alapján sincs lehetőség.

[28] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti. [Kfv.IV.37.960/2020/2.] Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással közvetve, hanem az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson. [Kfv.III.37.778/2020/2.]

[29] A Kúria az ügyben a felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét nem látta megállapíthatónak. A Kúria továbbá nem észlelte az alperes által felvetett jogkérdés nagy számú ügyben való előfordulását és a perbeli ingatlant érintően, tehát az egyedi ügyön túlmutató hatását. Az a körülmény, hogy az alperes a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezéssel nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná [Kfv.VII.45.058/2023/2., Kfv.IV.37.643/2023/2.]

[30] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia, a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához ezért önmagában nem elégséges, hogy az alperes a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek, adott esetben téves jogértelmezésen nyugvónak tartja.

[31] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontban foglalt feltétel fennállása nem volt vizsgálható, miután az alperes nem jelölt meg olyan kúriai határozatot, amelytől a felülvizsgálni kért határozat álláspontja szerint jogkérdésben eltér.

[32] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ac) alpontjában meghatározott ok az Európai Unió jogának követlen alkalmazásának hiányában nem állt fenn.

[33] A fentiekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[34] *A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria megtagadta, mivel a befogadás a Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi indoka nem áll fenn.*

Záró rész

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[36] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[37] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. február 20.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

bíró

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró